

[Socialministeren.]

ved at spørge, om ikke en udligningsfond ville være at foretrække. Det ærede medlem bliver ved med at stille spørgsmål med hensyn til den retningslinje, der skal vælges. Det ærede medlem har endnu ikke efter 5 års forløb fundet et fast standpunkt, hvorudfra det ærede medlem kan søge at beherske situationen. Det er dog påfaldende.

Der er i det ærede medlems tidligere indlæg ting, som jeg gerne ville anholde, bl. a. en bemærkning vedrørende § 13, stk. 5. Jeg vil gerne betone, at det ikke er en bestemmelse, der er udtryk for usikkerhed med hensyn til lovforslagets virkninger. Det er en saglig, nødvendig bestemmelse med hensyn til visse kasser med små dagpengeudbetalinger.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen vedbliver at fremsætte utopien om en enhedskasse eller en gruppe store kasser som et ideal, der skulle være ønskeligt just nu. Det ærede medlem erkender, at dette ikke for tiden er en farbar vej. Når denne erkendelse er trængt igennem, skulle man tro, at det var muligt at få det ærede medlem til at medarbejde på et lovforslag som det foreliggende, som dog en betydelig sagkundskab anbefaler.

Med hensyn til lovforslagets opbygning synes jeg, at der er fulgt enkle og klare retningslinjer. De tre retningslinjer, man bevæger sig frem efter, synes jeg er endog særdeles klare, hvis man sætter sig ind i tingene: for det første et tilskud til dagpengeunderstøttelserne, dernæst et tilskud på 75 pct. af udgifterne til forsørger- og børnetillæg, til brændselshjælp samt til huslejhjælp og endelig et tilskud pr. medlem fastsat under hensyn dels til ledigheden, dels til den gennemsnitlige årsløn ved fuld beskæftigelse. Det kan ikke nytte noget, at det ærede medlem så ensporet spørger, hvordan det kan være, at det forholder sig sådan og sådan med den og den kasse i relation til formuen eller i relation blot til medlemstallet eller i relation blot til ledigheden. Det ærede medlem er nødt til at se det nye lovforslags virkninger i relation til alle 3 linjer, og her kommer naturligvis 75 pct.s bestemmelsen meget stærkt ind i billedet, fordi her kommer forsørgerne ind, og man kan ikke af ledighedstallet se, hvor stort forsørgertilskuddet er, og hvor

mange der kommer ind under forsørgerbestemmelsen.

Det ærede medlem stillede mig et konkret spørgsmål vedrørende kvinderne. Det er jo ikke let her i farten at få fat på de enkeltheder, der ligger i beregningerne, men så meget kan jeg dog sige, at kvinderne har opsparret 1 mill. kr. i 1956-57, d. v. s. at de har et højere kontingent, end de i og for sig er nødt til at have, og derved har de fremkaldt et statstilskud ud over det nødvendige. Kvinderne har forholdsvis lave indtægter, og det medvirker til forholdsvis høje ordinærtilskud under den gældende ordning. Nyordningen indebærer, at indtjeningen kun kan indregnes som reducerende i forhold til tilskuddet pr. medlem. Nyordningen er for så vidt ugunstigere for kvinderne end for kasserne som helhed, og jeg skal ikke have noget imod, at man ser på det forhold i det udvalg, der ned sættes. Men man kan ikke gennemføre en ny, rationel linje, uden at der her og dér fremkommer ting, som vækker til eftertanke. Jeg tror, at vi gennem de beregningslister, vi har haft til grundlag, er nået frem til forhold, der medvirker til, at vi forholder os så skånsomt som vel muligt over for de arbejdsløsheds kasser, der i virkeligheden trækker det tungeste læs. Jeg mener, at en human linje er fulgt, og jeg mener også, at en logisk linje er fulgt ved den beregning, der er lagt til grund.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen fortsatte ud fra sin stalinistiske filosofi. Det gælder jo om at stille så store krav, at høet bliver hængende foran mulen på æslet, og at æslet for alt i verden ikke får fat på høet. Har det kommunistiske parti nogen sinde i virkeligheden lagt et stykke brød på en arbejders bord? Har det nogen sinde gennem realpolitik bidraget til ét eneste plus til danske arbejderhjem? Bestemt ikke!

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg skal ikke fortsætte meningsudvekslingen med den højtærede minister med hensyn til de udregninger, der ligger til grund for lovforslaget. Det er kroner og øre. Det, jeg har talt om, er kassernes skæbne på baggrund af den gældende lovgivning og på baggrund af det